

Oplæg om: **Tilrettelægningspest eller Eventyret - Friluftslivets sjæl**

For ikke så længe siden var det almindeligt, at man selv planlagde og gennemførte sine friluftsture, små som store.

De senere år er vi imidlertid i stigende grad blevet forbrugere af arrangerede friluftsoplevelser, -kurser og -ture mv.

Trekkingture, friluftsuddannelser, kommercielle ekspeditioner til toppen af de højeste bjerge eller f.eks. nordpolen er blot eksempler.

Børn leger ikke længere naturligt i krattet. De går i naturbørnehave med særligt uddannede naturpædagoger. Når de kommer i skole, kan de være så "heldige" at komme ud til den lokale naturskole en gang om året.

Selv når det gælder søndagsturen til den lokale mose eller skov, forventer vi, at turen er beskrevet i brochurer, markeret med farvepletter og måske også arrangeret af en guide eller en såkaldt naturvejleder, der kan fortælle om, hvad det er, vi kan se.

Man kan populært kalde problemet for tilrettelægningspest.

Der er imidlertid afgørende forskel på oplevelser og på de erfaringer, vi selv gør.

Det ene er unerholdning. Det andet er en læreproces. Oven i købet om os selv og vort naturgrundlag.

Det er derfor af afgørende betydning, at vi også i fremtiden har adgang til eventyrligt friluftsliv i vore landskaber.

Dette kræver, at to forudsætninger er opfyldt.

1. Landskaberne må både invitere og give adgang hertil.
2. Børn og unge må løbende -og helst gennem forældrene- opleve dette praktiseret som noget naturligt.

Udviklingen lader imidlertid til at gå i den stik modsatte retning. Særligt de sidste 10- 15 år har tilrettelægningspesten bredt sig.

Hvad der er årsag og virkning kan være svært at afgøre, men uanset, så er resultatet en stigende fremmedgjorthed i forhold til at leve og færdes under åben himmel og dermed også en voksende opfattelse, at vi er afhængige af eksperter.

I dag har størstedelen af befolkningen således f.eks. ikke længere hverken erfaringer med eller "redskaber" til at være eller leve ude i mere end blot et par timer.

Kun ca. 3 % af befolkningen laver vore fødevarer under industrielle produktionsformer.

I takt med fremmedgjortheden og den deraf følgende tilrettelæggelse er vi i færd med helt at miste mulighederne for at opleve ydmyghed i kontakten med landskaber og natur.

Landskaberne, naturen og vores færdsel deri institutionaliseres, lægges i rammer og reguleres med rivende fart.

Flere og flere mennesker danner deres opfattelse af naturen på grundlag af andres beretninger og fra diverse medier.

Den enkelte oplever dermed i stigende grad at blive passiv/passificeret og fremmedgjort i forhold til naturligt friluftsliv og i stedet i færd med at blive "forbruger" og "køber" af både krops- og naturoplevelser.

Dermed er mennesket ved at tage det endelige skridt væk fra at opfatte sig selv som en del af naturen, og vi vil med stor sandsynlighed se en yderligere acceleration af den udvikling. Vi vil se yderligere begænsninger og reguleringer i mulighederne for fri færdsel i vore landskaber samtidigt med, at friluftsoplevelserne i disse landskaber i stigende grad tilrettelægges. I de senere år har vi allerede set en lang række indgreb i vore muligheder for at udøve uorganiseret friluftsliv, både i Danmark, i Skandinavien og i den øvrige verden.

Hvis vi ikke skaber alternativer til denne udvikling, vil både nuværende og kommende generationer helt miste muligheden for at kunne opleve eventyrligt friluftsliv i Danmark og dermed for at opleve, at vi trods alt blot er en del af naturen. En afgørende og indlysende forudsætning for evt. at påvirke denne udvikling er, at vi bliver bevidste om den.

Oplægget sætter fokus på disse spørgsmål.

Vha. bl.a. artikler, film og beretninger gives der en række eksempler på udviklingen, der dermed problematiseres.

Mulige løsninger præsenteres.

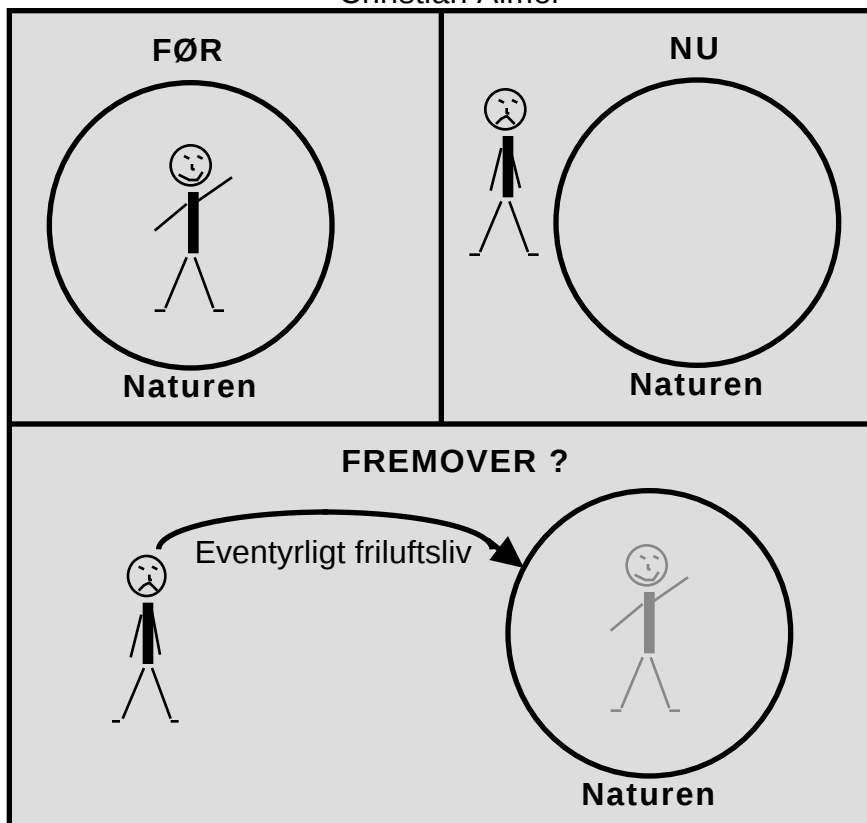
Endelig lægges der på den baggrund op til debat.

**Naturen er vort hjem. Friluftsliv er en vej hjem.
Men...
Turen er hjertet i friluftslivet. Eventyret er hjerteblodet.**

God fornøjelse

Venlig hilsen

Christian Almer

**Naturen er vort hjem. Friluftsliv er en vej hjem.
Men...
Turen er hjertet i friluftslivet. Eventyret er hjerteblodet.**